

§ 32.

Retsplejelovens § 127, 1ste Stykke, affattes saaledes:

„Højesteretssagførere er berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole. Landsretssagførere er berettigede til at give Møde for begge Landsretter, Københavns Sø- og Handelsret og alle Underretter. Efter at have haft Beskikkelse i 8 Aar er de, naar de herom indgiver Anmeldelse til Højesterets Justitskontor bilagt med Tilkendegivelse fra Justitsministeriet om, at de opfylder Betingelserne for efter bestaaet Prøve at kunne faa Beskikkelse som Højesteretssagfører, endvidere berettigede til at give Møde for Højesteret for Appelindstævnte i borgerlige Sager, som de personlig eller ved autoriseret Fuldmægtig har udført i foregaaende Instans, samt som valgt Forsvarer for en Tiltalt, som de har været Forsvarer for i foregaaende Instans, saafremt Anken alene eller først er rejst fra det offentlige Side. Sagførere ved Underretten er berettigede til at give Møde for enhver Underret samt for Københavns Sø- og Handelsret i Sager, som i Medfør af §§ 224 og 225 vilde høre under Underret, men ikke for andre Retter, jfr. dog § 1031“.

§ 33.

I Retsplejelovens § 137 tilføjes som nyt 1ste Stykke:

„Naar under en Straffesag en Sagfører er sigtet for at have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal Politimesteren underrette Sagførerraadet derom. Dette kan da som midlertidig Foranstaltning suspendere vedkommende fra Sagførervirksomheden, indtil Sagen er endelig afgjort. Dog kan den nævnte Foranstaltning ikke anvendes, uden at den paagældende har haft tilstrækkelig Løjlighed til overfor Raadet at erklære sig angaaende det ham paasigtede Forhold. En saadan Beslutning kan til enhver Tid omgøres af Raadet.“

§ 34.

Retsplejelovens § 138 affattes saaledes:

„Kommer en Sagfører under Konkurs, skal Justitsministeriet fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed og kan som Regel først tilbagegive ham den, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at de ikke har noget Krav paa ham. Bliver en Sagfører umyndiggjort, skal Justitsministeriet ligeledes fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen vedvarer.

Retten til at udøve Sagførervirksomhed kan paa Foranledning af Justitsministeriet frakendes en Sagfører ved Dom, saafremt han paa Grund af Sindssygdом er uskikket til at udøve saadan Virksomhed. Under Sagen, der behandles i den borgerlige Retsplejes Former, beskikkes der Sagfører saavel for det offentlige som for den sag-søgte, for saa vidt denne ikke selv ønsker at sørge for sit Forsvar. Sagen er for begge Parters Vedkommende beneficeret i begge Instanser. Paastaas Grunden til Frakendelsen ikke længere at være til Stede, indhenter Justitsministeriet en Erklæring fra Retslægeraadet. Dersom Justitsministeriet paa Grundlag af denne Erklæring finder det forsvarligt, tilbagegiver det ham Retten. I modsat Fald kan den paagældende fordre retslig Afgørelse af Spørgsmaalet ved Genoptagelse af den tidligere Sag. Saadan Genoptagelse kan dog kun fordres med et Aars Møllørum, og fri Proces kan ikke kræves.

I samtlige ovennævnte Tilfælde, saavel som naar en Sagfører har deponeret sin Beskikkelse i Justitsministeriet, kan han som Regel først faa Beskikkelsen udleveret paa ny, naar han har fremskaffet Vandelsattest og Raadighedsattest som i § 119 ommeldt, og Sagførerraadets Erklæring har været indhentet.“